

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, กองวางแผนโครงการ. คู่มือพัฒนาภูมิทัศน์เมืองเพื่อการท่องเที่ยว.

พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: (ม.ป.ท.), 2538.

เกียรติ จิวุฒิและคณะ. ตลาดในกรุงเทพมหานคร การขยายตัวและการพัฒนาการ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

เกียรติ จิวุฒิ. การเปลี่ยนแปลงของตลาดในกระแสโลกวิถีและการพัฒนาเมือง. สารสารศาสตร์สถาปัตย์ ฉบับที่ 2 ปี 2541: 255-256

ชัยณ ชีวะกรณ์กิจวน. ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงการตั้งถิ่นฐานย่านบางลำภู. วิทยานิพนธ์ ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวังเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544

เทศบาลเมืองหัวหิน, กองวิชาการและแผนงาน. แผนพัฒนาเทศบาลเมืองหัวหิน ประจำปี 2548. อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์, 2547.

เทศบาลเมืองหัวหิน, กองวิชาการและแผนงาน. แผนพัฒนาเทศบาลเมืองหัวหิน 3 ปี (2548-2550). อำเภอหัวหิน ประจำปี 2548.

เทศบาลเมืองหัวหิน, กองวิชาการและแผนงาน. บรรยายสรุปเทศบาลเมืองหัวหิน. อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. มกราคม 2548.

เทศบาลเมืองหัวหิน, สำนักงาน. โครงการพัฒนาทักษิณภาพเมืองหัวหินและสถานที่ท่องเที่ยว. 2545.

สูติวุฒิ ชัยสวัสดิ์อรี. การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการอนุรักษ์ชุมชนเก่าหัวหิน: กรณีศึกษา ที่นี่ที่บ้าน ถนนเรศคำริห์. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

บันพิด ฉุลาสัย. โซเดียมไฟหัวหินแห่งสยามประเทศ. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.

ประลอง กระแสงสินธุ. วัดหัวหิน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย, 2544.

วิมล ศรีจิรอนากุล. มนตระบทจากระบบเมืองสมัยใหม่ที่มีต่อชีวิตของคนในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวัฒนธรรมไทย คณะสังคมวิทยาและมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2537

สมพร ปัญญาคะโป. แนวทางการปรับปรุงเส้นทางการสัญจรหลักบริเวณศูนย์กลางชุมชนเมืองหัวหิน. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาการออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สารศัลย์ แพ่งสก. ราตรีประดับดาวหัวหิน. กรุงเทพฯ: สารคดี, 2539.

อุณ กระแสงสินธุ. ประวัติหัวหิน. พะนนคร: โรงพิมพ์เสรีภัณฑ์, 2512.

ភាសាខ្មែរ

Architektur Wettbewerbe. Urban Openspace, Pedestrian Zones. Stuttgart: Karl Kramer, 1982.

Breen, Ann and Rigby, Dick. The New Waterfront: A Worldwide Urban Success Story. London: Themes and Hudson, 1996.

Colemen, Woodbery. Ed., Urban Redevelopment: Problems and Practices. The University of Chicago Press, 1962.

Doxiadis, C. A. Urban Renewal and the Future of the America City. Chicago: Plublic Administration Service, 1966.

Goodman William I. Principle and Practice of Urban Planning. 1963

Katz, Peter. The New Urbanism; Toward an Architecture of Community. Newyork: McGraw-Hill, 1994.

Lynch, K. T. [1960]. The Image of City. United States of America: The M.I.T. Press.

Steuteville, Robert. Ed., The New Urbanism; An Alternative to modern, automobile-oriented Planning and Development [Online]. Available from:

<http://www.newurbannews.com/AboutNewUrbanism.html>[2001,June 28]

ภาคผนวก

**กฎกระทรวง
ฉบับที่ 36 (พ.ศ.2535)**

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. 2522

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5(3) และมาตรา 8(10) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคารออกกฎกระทรวงให้ดังนี้

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“บริเวณที่ 1” หมายความว่า

(1) พื้นที่ในบริเวณที่วัดที่ดินจากพระราชวังไกลกังวลด้านทิศเหนือไปทางทิศเหนือ ด้านทิศตะวันตกไปด้านทิศตะวันตกและด้านทิศใต้ไปทางทิศใต้ตัดด้วยแนวออกไปเป็นระยะทาง 100 เมตร

(2) พื้นที่ในบริเวณทิศเหนือเริ่มจากจุดบรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3525 กับถนนไปเพาเตาไปทางทิศตะวันออกและตั้งฉากกับแนวชายฝั่งทะเลของตำบลหนองแกแล้วเลี้ยวไปทางทิศใต้ ตามแนวชายฝั่งทะเลของตำบลหนองแกจนจุดหลักเขตเทศบาลที่ 3 จากหลักเขตเทศบาลที่ 3 ไปทางทิศตะวันตกตามแนวเขตเทศบาลตำบลหัวหิน จนจุดเขตทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3525 ฟากตะวันออกและไปทางทิศเหนือตามแนวเขตทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3325 ฟากตะวันออกจนถึงจุดบรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 3325 กับถนนไปเพาเตาไป

“บริเวณที่ 2” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวชายฝั่งทะเลของตำบลหัวหินและตำบลหนองแกไปในแผ่นดินเป็นระยะ 50 เมตร ตัดด้วยแนวชายฝั่งทะเลของตำบลหัวหินและตำบลหนอง โดยเริ่มจากเขตเทศบาลตำบลหัวหินด้านทิศเหนือไปทางทิศใต้ จนจุดเทศบาลตำบลหัวหินด้านทิศใต้ ยกเว้นพื้นที่บริเวณที่ 1 และพื้นที่พระราชวังไกลกังวล

“บริเวณที่ 3” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ 2 ตัดด้วยแนวออกไปอีกเป็นระยะ 150 เมตร

“บริเวณที่ 4” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ 3 ตัดด้วยแนวออกไปอีกเป็นระยะ 500 เมตร ยกเว้นพื้นที่บริเวณที่ 5

“บริเวณที่ 5” หมายความว่า พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ 1(1) ตัดด้วยแนวออกไปอีกเป็นระยะ 400 เมตร ยกเว้นพื้นที่บริเวณที่ 2 และพื้นที่บริเวณที่ 3

ข้อ 2 ให้กำหนดพื้นที่บางส่วนของตำบลหัวหินและตำบลหนองแก อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ภายในบริเวณแนวเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวงนี้ เป็นบริเวณห้ามก่อสร้างอาคารนิดและประเภท ดังต่อไปนี้

(ก) ในบริเวณที่ 1 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารได้เท่านั้น

(1) อาคารเดี่ยวน้ำหนักต้องไม่เกิน 6 เมตร พื้นที่อาคารรวมกันไม่เกิน 75 ตารางเมตร โดยอาคารแต่ละหลังห่างกันไม่น้อยกว่า 4 เมตร ห่างเขตที่ดินผู้อื่นไม่น้อยกว่า 2 เมตร มีที่ว่างโดยรอบอาคารไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75 ของพื้นที่ของผู้อื่นที่ห่างจากอาคารนั้น และต้องห่างจากชายฝั่งไม่น้อยกว่า 20 เมตรหรือห่างจากคันขอบช่องทางเก็บน้ำเสียเท่าโดยรอบไม่น้อยกว่า 12 เมตร

- (2) เชื่อน ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้วหรือกำแพงที่มีความสูงไม่เกิน 1 เมตร ประดุจหรือสะพานที่ไม่ได้สร้างลงสู่ทะเล
- (3) อาคารของทางราชการที่ห่างจากชายฝั่งทะเลเกิน 20 เมตร
- (ข) ในบริเวณที่ 2 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคารใดๆ เว้นแต่
- (1) อาคารตาม (ก)(1) และ(3)
  - (2) เชื่อน ทางหรือท่อระบายน้ำ รั้วหรือกำแพงที่มีความสูงไม่เกิน 1 เมตร ประดุจ สะพาน และทำเตียงเรือ
  - (ค) ในบริเวณที่ 3 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคาร ตั้งต่อไปนี้
    - (1) อาคารที่มีความสูงเกิน 12 เมตร
    - (2) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อการเนตรุกรานตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม และมีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันไม่เกิน 100 ตารางเมตร
    - (3) โรงรถตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยด้วยอันเกิดแก่การเส้นமறப
    - (4) สถานีขนส่งว่าด้วยการขนส่งทางบก
    - (5) อาคารเลี้ยงสัตว์ทุกชนิดที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกัน หรือหลายหลังรวมกันเกิน 10 ตารางเมตร หรือเป็นไปเพื่อการค้าหรือก่อเนตรุกราน
    - (6) อาคารขนาดใหญ่ที่มีพื้นที่รวมกันทุกชั้น หรือชั้นใดในหลังเดียวกัน 2,000 ตารางเมตร
    - (7) ตลาดที่มีพื้นที่ทุกชั้นหรือหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน 300 ตารางเมตร หรือตลาดที่มีระยะห่างจากตลาดอื่นน้อยกว่า 50 เมตร
    - (8) สถานที่บรรจุก๊าซหรือสถานที่เก็บก๊าซตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซบีโตรเลียมเหลว
    - (9) สถานเก็บน้ำมันสำหรับจำหน่าย และสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมาย ว่าด้วยการเก็บรักษา้น้ำมันเชื้อเพลิง
    - (10) สถานพยาบาลที่มีเตียงสำหรับผู้ป่วยค้างคืนเกิน 5 เตียง
    - (11) ศาลาสถานและสถานศึกษา
    - (12) บ้านหรือสิ่งที่สร้างขึ้นสำหรับติดหรือตั้งป้ายทุกชนิด เว้นแต่ป้ายบอกสถานที่ที่มีความสูงไม่เกิน 12 เมตร
    - (13) อาคารที่สร้างด้วยวัสดุที่ไม่ก่อการหรือไม่ทนไฟเป็นส่วนใหญ่ เว้นแต่เป็นอาคารเดียวชั้นเดียวที่มีความสูงไม่เกิน 6 เมตร และต้องมีระยะห่างจากอาคารอื่นโดยรอบไม่น้อยกว่า 5 เมตร
    - (14) เพิงหรือແພັງລອຍ
    - (15) อาคารที่มีที่วางในที่ดินแปลงที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ 50 ของเนื้อที่ที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น
    - (16) ห้องແກວหรือຕຶກແກວ
    - (17) ณาปนสถานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอุตสาหกรรมหรือณาปนสถาน

(18) อาคารเก็บสินค้า อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารที่มีลักษณะเป็นทำองเดียวกันที่เก็บที่พัก หรือขันด่ายสินค้าน้ำหรือสิ่งของเพื่อประโภชทางการค้าหรืออุตสาหกรรม ที่มีพื้นที่อาคารรวมกันเกิน 100 ตารางเมตร

(19) โรงกำจัดมูลฝอย

(ง) ในบริเวณที่ 4 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

(1) อาคารที่มีความสูงตั้งแต่ 23 เมตรขึ้นไป

(2) อาคารตาม (ค) (2) และ(5)

(3) อาคารตาม (ค) (18) ที่มีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันเกิน 200 ตารางเมตร

(4) อาคารที่มีที่วางในที่ดินที่ก่อสร้างอาคารน้อยกว่าร้อยละ 30 ของเนื้อที่ดินที่ขออนุญาตก่อสร้างอาคารนั้น

(จ) ในบริเวณที่ 5 ห้ามมิให้บุคคลใดก่อสร้างอาคาร ดังต่อไปนี้

(1) อาคารที่มีความสูงเกิน 12 เมตร

(2) โรงงานทุกประเภท เว้นแต่โรงงานที่ประกอบกิจการโดยไม่ก่อการเหตุร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข หรือไม่เป็นมลพิษต่อชุมชนหรือสิ่งแวดล้อม และมีพื้นที่ทุกชั้นในหลังเดียวกันหรือหลายหลังรวมกันไม่เกิน 100 ตารางเมตร

(3) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันภัยนิตรายอันเกิดแก่การเล่นมหรสพ

(4) สถานีขันส่งว่าด้วยการขนส่งทางบก

(5) สถานที่บรรจุก๊าซหรือสถานที่เก็บก๊าซตามกฎหมายว่าด้วยการบรรจุก๊าซปิโตรเลียมเหลว

(6) สถานเก็บน้ำมันสำหรับจำหน่าย และสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง

(7) धานปันสถานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมสุสานหรือধানপন্থ

(8) โรงกำจัดมูลฝอย

การวัดความสูงให้วัดจากระดับพื้นดินถึงส่วนที่สูงที่สุดของอาคาร

ข้อ 3 ภายในบริเวณพื้นที่ที่กำหนดตามข้อ 2 ห้ามมิให้บุคคลใดดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารใดๆ ให้เป็นอาคารนิดหรือประเภทที่มีลักษณะเดียวกัน ตามที่กำหนดในข้อ 2

ข้อ 4 อาคารที่มีอยู่แล้วในพื้นที่ที่กำหนดให้ตามข้อ 2 ก่อนหรือภูกระดึงนี้ ให้บังคับ ให้ได้รับการยกเว้น ไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายภูกระดึงนี้ แต่ห้ามดัดแปลงหรือเปลี่ยนการใช้อาคารดังกล่าวให้เป็นอาคารนิดหรือประเภทที่มีลักษณะเดียวกัน ตามที่กำหนดในข้อ 2

ข้อ 5 อาคารที่ได้รับใบอนุญาตหรือได้รับแจ้งการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารหรือที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยกิจการนั้นหรือวันที่ภูกระดึงนี้ให้บังคับและยัง ก่อสร้างดัดแปลงหรือเปลี่ยนแปลงให้ไม่แล้วเสร็จให้ได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้ แต่ขอเปลี่ยนแปลงการอนุญาตหรือการแจ้งให้เป็นการขัดต่อภูกระดึงนี้ไม่ได้

แนวความคิดด้านการออกแบบพื้นที่เปิดโล่ง(Open Space and Recreation)

ชัยวัฒน์ อรุโนทัยวิวัฒน์ ได้กล่าวถึง ความหมายและความสำคัญของการนันทนาการ(Recreation) ที่โล่ง (Open Space) และสวนสาธารณะ (Park) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การนันทนาการ(Recreation) หรือการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ ซึ่งมีผู้นิยามให้ต่างๆ กันมากมาย จำแนกได้ 2 ประเภท คือ

1. Passive Recreation เป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่ไม่ใช้การออกแรง ออกกำลังกาย แต่เป็นไปในลักษณะความสงบ การผ่อนคลายความเหนื่อยล้ำ

2. Active Recreation เป็นการพักผ่อนหย่อนใจที่ต้องออกแรง ออกกำลังกาย

การพักผ่อนหย่อนใจต่างๆ เหล่านี้ กระทำในช่วงเวลาว่าง และมีความสัมพันธ์กับพื้นที่โล่งในเมือง (Open Space) ซึ่งสามารถพัฒนาพื้นที่บางส่วนให้เป็นสวนสาธารณะในระดับต่างๆ ได้ โจเซฟ เดอ คลารา และ ลี คอฟเพล็มเมน(Joseph De Clara and Lee Koppelman) ได้แบ่งประเภทของที่โล่งเป็น 6 ประเภท และที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย คือ

1. Green Open Space

- ที่ว่างที่เกิดจากการพัฒนาเมือง เช่น Green belt, Green way, Buffer, Plaza, Malls, Square

2. Corridor Open Space

- เยททาง เช่น ริมถนน ริมแม่น้ำ ริมทางรถไฟ ริมคลอง
- ลานจอด เช่น สนามบิน ลานจอดรถ
- บริเวณที่จัดทำเป็นที่ 쉬นว่าง โดยรักษาสภาพธรรมชาติไว้

สวนสาธารณะ(Park)

เป็นการใช้ที่ดินประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญอย่างมากสำหรับชีวิตความเป็นอยู่แบบเมือง(Urban Life) สวนสาธารณะ คือ “พื้นที่โล่งที่มีการจัดภูมิทัศน์ให้เกิดความสวยงามเท่าที่จะทำได้ เช่น ที่สูง ร่มรื่น พักผ่อน คลายความเมื่อยล้า เป็นที่พับประพุกคุย สนทนาก oyang-pieyba ใช้เดินเที่ยวเล่น เป็นที่เพิ่มความสดชื่น สร้างสรรค์ ความคิด”(Arnold Wittick: Encyclopedia of Urban Planning)

มาตรฐาน(Standard) ของ Recreation Area และ Park

เหตุที่ต้องมีมาตรฐานของ Recreation Area ก็เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำพื้นที่ ซึ่งบังเกิดขึ้นอยู่กับ ประชากร (เช่น 1 เอกตร (2.53 ไร่) ต่อประชากร 100 คน) และบังเกิดขึ้นอยู่กับด้านภูมิศาสตร์(เช่น 10% ของ พื้นที่ทุ่นชั่ว) มาตรฐานนี้จะต้องประยุกต์ใช้กับ Common sense และ Good Judgment ต้อง Weight และ ประยุกต์ใช้อย่างระมัดระวัง โดยคำนึงถึงความต้องการ (Need) สภาพการณ์(Condition) ทรัพยากร(resource) และลักษณะของแต่ละชุมชน(Characteristic of the particular Community) ไม่มีตัวเลขใดแน่นอน เพราะ ชุมชนมีความแตกต่างกันในเรื่องภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งดึงดูดทางสภาพภูมิอากาศ ขนาด open space ความหนาแน่น จำนวนและ การกระจายตัวกันของประชากร สถานภาพทางสังคม และ เศรษฐกิจ และความสัมพันธ์กับชุมชนอื่นๆ

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายสมยศ สถิตธรรมนนท์ เกิดวันที่ 25 พฤศจิกายน พ.ศ. 2511 ที่กรุงเทพมหานคร จบการศึกษา ระดับปริญญาตรีสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต จากสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตอุเทนถยาภัย เมื่อปี พ.ศ. 2540 ประสบการณ์ของการทำงานที่ผ่านมา ได้เข้าทำงานกับสำนักงานสถาปนิก บริษัท แทนเดม จำกัด เทค จำกัด, บริษัทโนโน่ควอลิตี้ จำกัด, อาจารย์พิเศษสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตศาลายา รับราชการ ในตำแหน่งอาจารย์สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตวังไกลกังวลด และเข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวารดุษออกแบบชุมชนเมือง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2546 ปัจจุบัน รับราชการในตำแหน่งอาจารย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวลด อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์